

Bullmastiff type

Sunnhet - overtyping

Helsekomiteen

31.12.2014

Bullmastiffen har en historie, en opprinnelse og funksjon samt en standard som skal ses i forbindelse med helse og sunnhet. "Det skal være sunt å være vakker!"

Bullmastiff type

Sunnhet - overtyping

I avlen av rasehunder ser man på eksteriør, helse og gemytt. Rasestandarden sier mest om eksteriør og gemytt. Helse er ofte mindre målbart og mer genetisk komplisert. Fenotype og genotype har ikke alltid en åpenbar kobling. Målet er klart: vi ønsker å avle rasetypiske, friske hunder - mentalt og fysisk. Under bedømming så ser dommeren mest på det eksteriøre samt at de får et visst inntrykk av det mentale hos hunden. Men sunnhet kan også til en viss grad bedømmes ved at noen eksteriøre trekk kan gi helseproblemer. Vi snakker om **"overtyping"**. Dermed må vi definere **"type"** først (ut ifra standarden) og se på trekk som det kan bli for mye av og dermed påvirke helsen.

I 2013 ble det utarbeidet et dokument "RAS" (Rasespesifikk Avls Strategi) som henvender seg til oppdrettere og eiere. Her er ett av målene fra RAS: "Fokusere mer på standarden og de overdrevne eksteriørtrekk som allerede forekommer. Fokusere på begrepet "overtyping" i alle sammenhenger." Strategien for å nå dette er beskrevet som blant annet: "Lage en brosjyre på bakgrunn av standarden og hva som forekommer av overdrevne eksteriørtrek."

Vi ser at dommere har en betydelig "makt" i avlen også ved at hunder som vinner mye i ringen ofte blir brukt i avlen. I den sammenheng er det utarbeidet et Nordisk dokument som alle dommere skal sette seg inn i. Dokumentet heter BSI. Tilsvarende foregår i andre land. Dette ses i sammenheng med rasebeskrivelsen. I tillegg skal rasens historie, opprinnelse og funksjon ikke glemmes. På NKK sine sider står det: *BSI står for "Breed Specific Instructions regarding exaggerations in pedigree dogs", og er et program som går ut på at eksteriørdommere skal ta hensyn til overdrevne eksteriør- og mentaltrekk som kan påvirke hundenes funksjonelle helse.*

BSI: "Breed Specific Instructions regarding exaggerations in pedigree dogs"
(Rase spesifikke instruksjoner om overdrivelser hos stamtavle hunder)

Utdrag:

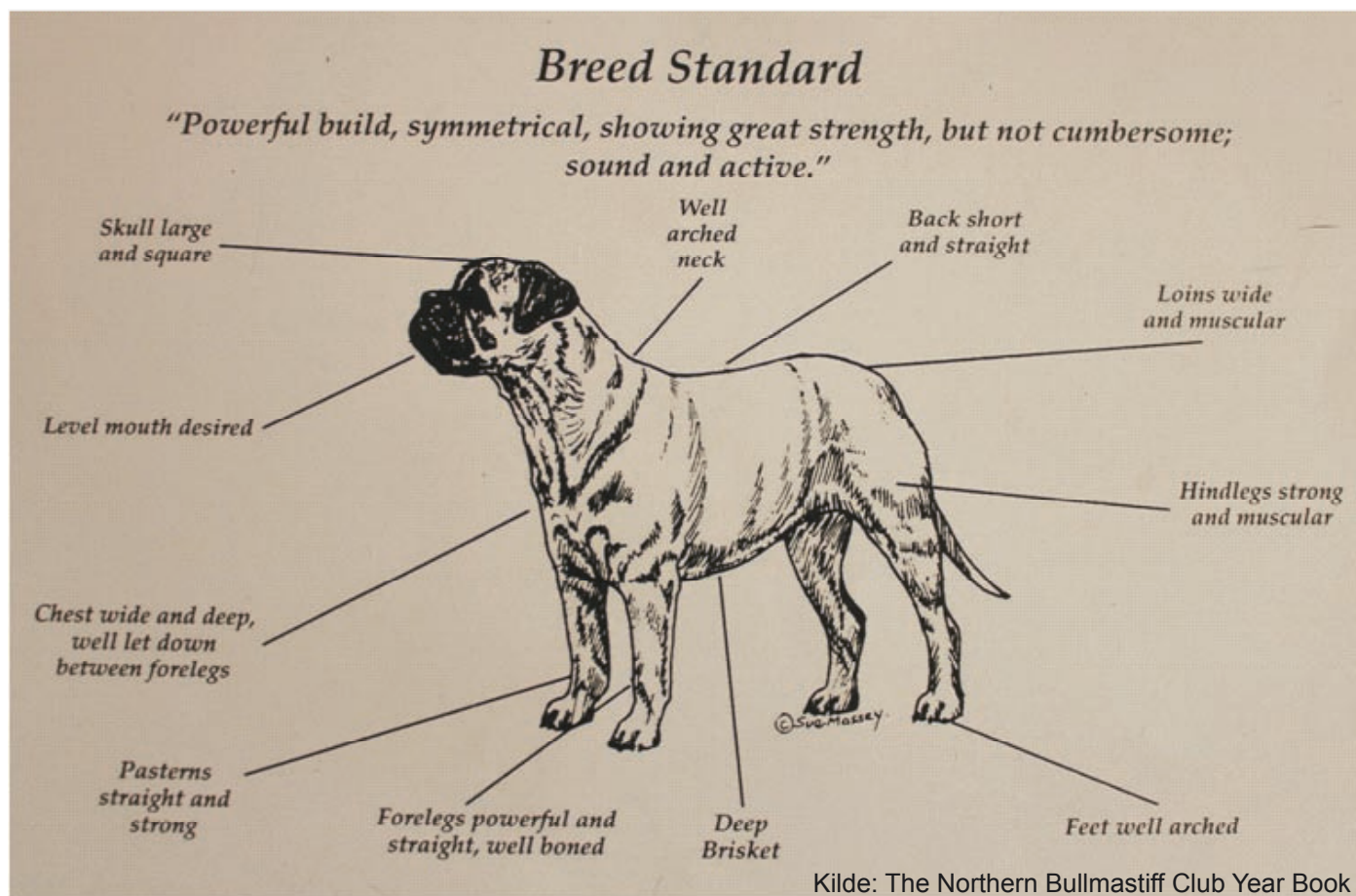
Bullmastiff – brachycephalic and molossoïd type (Bullmastiff – kortneset og av type molosser)

Areas of risk are (risikofaktorer er):

- 1. Breathing problems** which could result from overly short muzzle and insufficient room in throat and pharyngeal cavities, and/or pinched nostrils.
(Pusteproblemer som kan oppstå ved altfor kort snute og utilstrekkelig rom i halsen og svelget, og / eller lukkede nesebor.)
- 2. Facial skin:** Excessive amount of facial skin which can cause eye and eyelid problems.
(Ansiktshud: Overdreven mengde ansiktshud som kan forårsake øye og øyelokk problemer.)
- 3. Skin problems.**
(Hudproblem.)
- 4. Hindquarters:** Lack of angulation which can cause knee problems.
(Baklemmer: Mangel på vinkling som kan føre til problemer med knær.)
- 5. Top line:** Exaggerated height over rear and very steep croup which can cause locomotion problems.
(Overlinjen: Overdreven høyde bak og meget bratt kryss som kan forårsake bevegelingsproblemer.)
- 6. Type and size exaggerations.** Look for sound breathing and that the muzzle is not shorter than one third of length of head. Sound movement and correct angulation in hindquarters should be praised highly as well as sound skin and coat. Extreme type and size should not be preferred over

soundness, balance and correct construction.

(Type og størrelse overdrivelser. Se etter sunn pusting og at snuten er ikke kortere enn en tredjedel av lengden på hodet. Sunne bevegelse og riktig vinkling i bakparten skal premieres høyt samt sunn hud og pels. Ekstrem type og størrelse bør ikke foretrekkes fremfor sunnhet, balanse og riktig konstruksjon.)

Bullmastiff rasebeskrivelse (standard)

Helhetsinntrykk: Kraftig bygget, symmetrisk, gir inntrykk av stor styrke uten å være klumpet. Sunn og aktiv, utholdende og pålitelig.

Standarden søker en kvadratisk og stabil hund, som det skal være så vanskelig som mulig, for en krypskytter å felle eller få i ubalanse. For å oppnå denne fasongen må hundens mankehøyde være omtrent lik rygg lengden fra manke til halerot.

Bullmastiffen er intelligent og lærer raskt. Den skal være våken og nysgjerrig og dedikert til sine vokteroppgaver.

Adferd/temperament: Temperamentsfull, våken og lojal.

Bullmastiffen er i dag en lojal familiehund men passer også som brukshund, som for eksempel lydighet, brukshund, søk- og redningshund, terapihund etc. Det er viktig at rasen beholder våkenheten og er temperamentsfull (ikke sløv) for å ha de opprinnelige egenskapene som vokter.

Hode: Bredt og dypt.

Hodet er rasens varemerke og størrelsen skal være i riktig forhold til kroppens størrelse. Tydelig kjønnspreget på hodet er viktig i valg av avlsdyr.

Skalle: Stor, sett fra alle hold skal den være kvadratisk. Har rynker når oppmerksom, men ikke når hunden er i ro. Skallens omkrets omtrent lik mankehøyden. Markert panneavsats. Bred og dyp.

OBS: Har rynker når oppmerksom, men ikke når hunden er i ro. Dermed er pannen "ren" når hunden slapper av. Mye (særlig dype) rynker i skallen henger ofte sammen med hudproblem (lite luft mellom foldene). Rynkene i pannen var en stille beskjed til eieren om at nå har hunden oppdaget noe og at man skal gå fram med varsomhet. For mye rynker er ikke anbefalt, da dette ikke er rasetypisk.

Stopp: utpreget.

Uten et tydelig stopp ligner hunden mer en mastiff.

Nesebrusk: Bred med godt åpne nesebor. Fra siden flat, ikke spiss eller bøyet oppover.

Nesebrusken skal være bred og neseborene vide, for uanstrengt pust og oksygentilførsel.

Det finnes hunder i rasen som har altfor trange nesebor

Snuteparti: Kort. Avstanden fra snutespiss til stopp omtrent 1/3 av hodets lengde. Bredt under øynene. Det skal ha omtrent samme bredde helt fram til snutespissen som er tvert avskåret og danner en rett vinkel med snutens overlinje og samtidig står i forhold til skal-lepartiet.

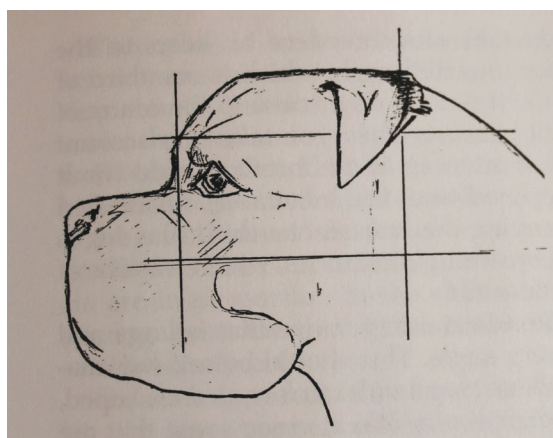
Snuten skal være kvadratisk fra alle retninger og gi et eskeformet inntrykk. De skal ha kort snute som er 1/3 av hodets lengde. Dermed må også skallen være tilsvarende kvadratisk (ikke avlang).

Fallende neserygg og smalnende snuteparti er ikke ønskelig.

Lepper: Ikke hengende leppefold, må ikke nå nedenfor underkjevens profil.

Bullmastiffen skal ha forholdsvis tørre lepper, men leppene skal være tykke med substans, ikke tynne og flagrende.

Med hengende lepper ligner det mer en mastiff.

Kilde: Bullmastiffs av Alan and Mave Rostron

Kjever/tenner: Underkjeven bred i hele sin lengde. Tangbitt foretrekkes, svakt underbitt tillatt, men ikke ønskelig. Store hjørnetenner plassert med storinnbyrdes avstand. Kraftige, jevne tenner, godt plasserte.

Overbitt er absolutt en grov feil og skal ikke premieres på utstilling. Det dukker også opp bullmastiffer hvor underkjeven virker totalt underutviklet og hunden sannsynligvis har overbitt. Disse skal heller ikke premieres på utstilling.

Kinn: Velutviklede.

Godt utfylte kinn, for å utfylle det kvadratiske hodet.

Øyne: Mørke eller nøttebrune, middels store, plassert godt fra hverandre i snutepartiets bredde med en fure mellom øynene.

Øynene skal være plassert godt fra hverandre, i håp om at i alle fall ett av øyne spares ved et evt angrep. Øynene skal ikke være store eller utsående; da de er mer utsatt for skader og også endrer hundens uttrykk.

Ører: V-formede, små foldet bakover. Høyt og bredt ansatt i høyde med nakkeknølen, det gir skallen det firkantede utseende som er så viktig. Dypere farge enn ellers på kroppen. Ørespissen i høyde med øynene når hunden er oppmerksom.

Ørene skal være mørke, nesten like mørke som masken. Feil ansatte ører gir hunden et fremmed uttrykk; for langt ned ansatte ører (samt store) gir et mastiffaktig uttrykk og ødelegger det kvadratiske inntrykket et bullmastiffhode skal gi. I dag er ørene ofte for store, sammenlignet med de

forholdsvis små ørene som opprinnelig var ønskelig for rasen.

Hals: Godt buet, moderat lengde, meget muskuløs. Nesten samme omkrets som skallen. En kort hals inntrykk av bulldog type. En kort og tung hals betyr korte muskler og kortere steglengde. En moderat hals gir hunden bedre mulighet for å lett endre sitt tyngdepunkt og fremmer hundens bevegelser og stabilitet. En tynn hals som står rett opp er feil. Halsen skal være "tørr" uten overflødig hud.

Forlemmer - Helhetsinntrykk: Sterke og rette med kraftig benstamme. Plassert med god innbyrdes avstand sett forfra.

Gir et helhetsbilde av styrke og med god balanse.

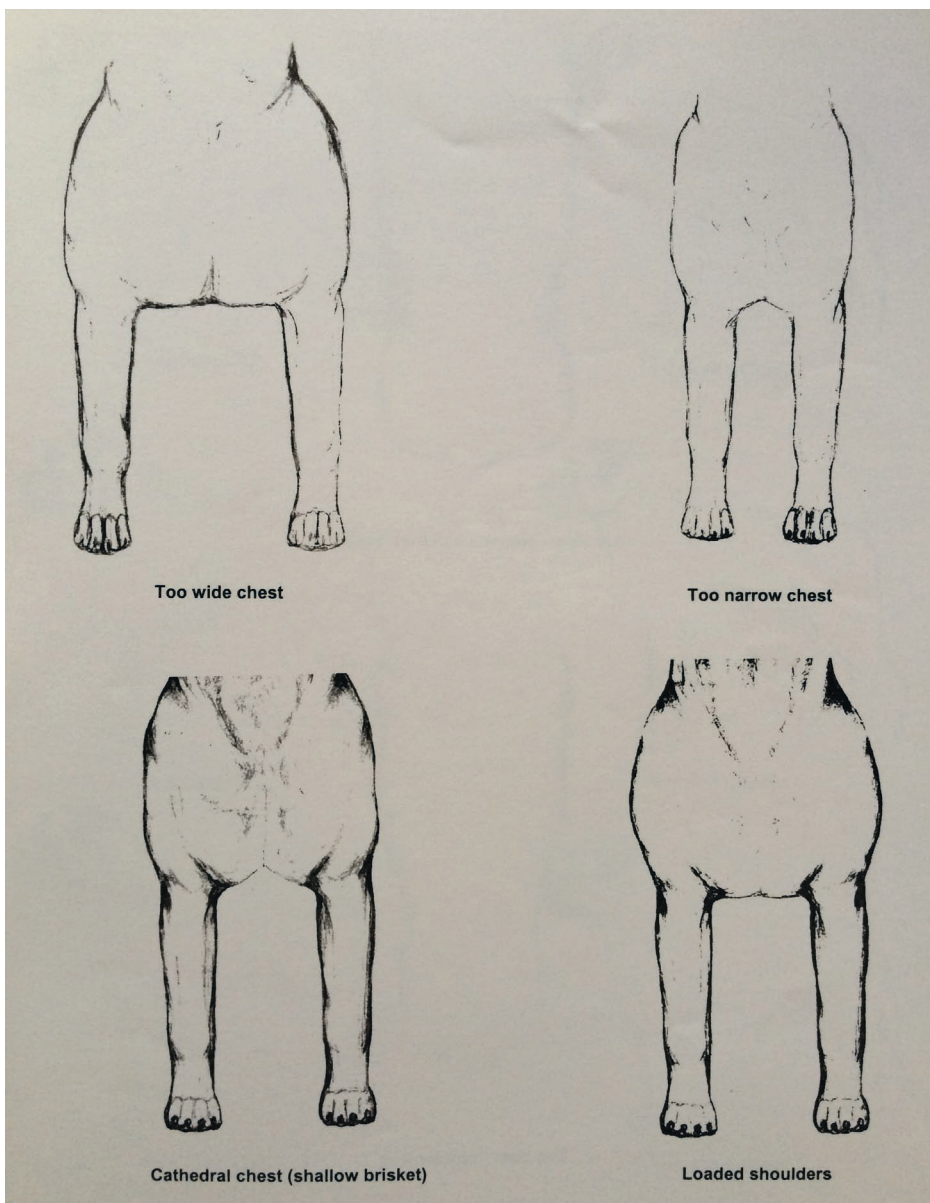
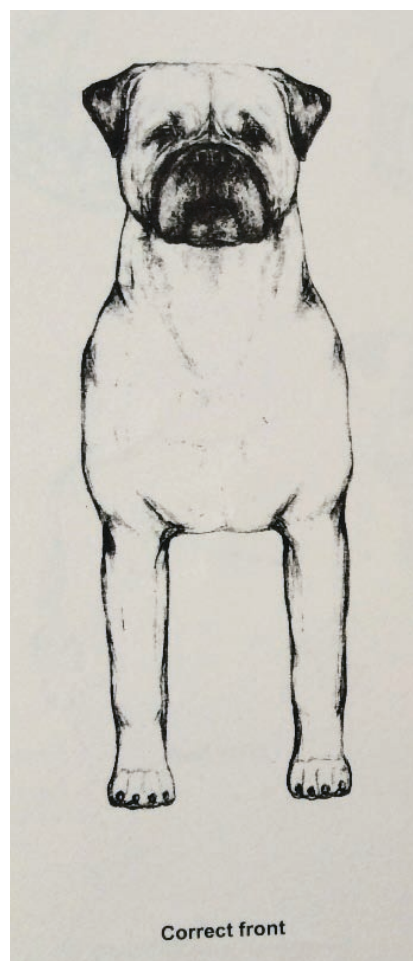
Albuene skal ikke være vridd innover (under kroppen), heller ikke utover (bulldog).

Mellomhånden tar i mot harde slag når hunden hopper og løper. Svake mellomhånd gir hunden mindre utholdenhet og hunden blir raskere sliten. Mellomhånden skal altså være fleksibelt - ikke for svak og heller ikke for steil eller kode over.

Korrekt front

*For bredt bryst
Grunt forbryst (katedral-bryst)*

*For smalt bryst
Overlesset skulder*

Kilde: The Illustrated standard of the Bullmastiff

Skulder: Skråtilt. Muskuløs og kraftig, men ikke tung.

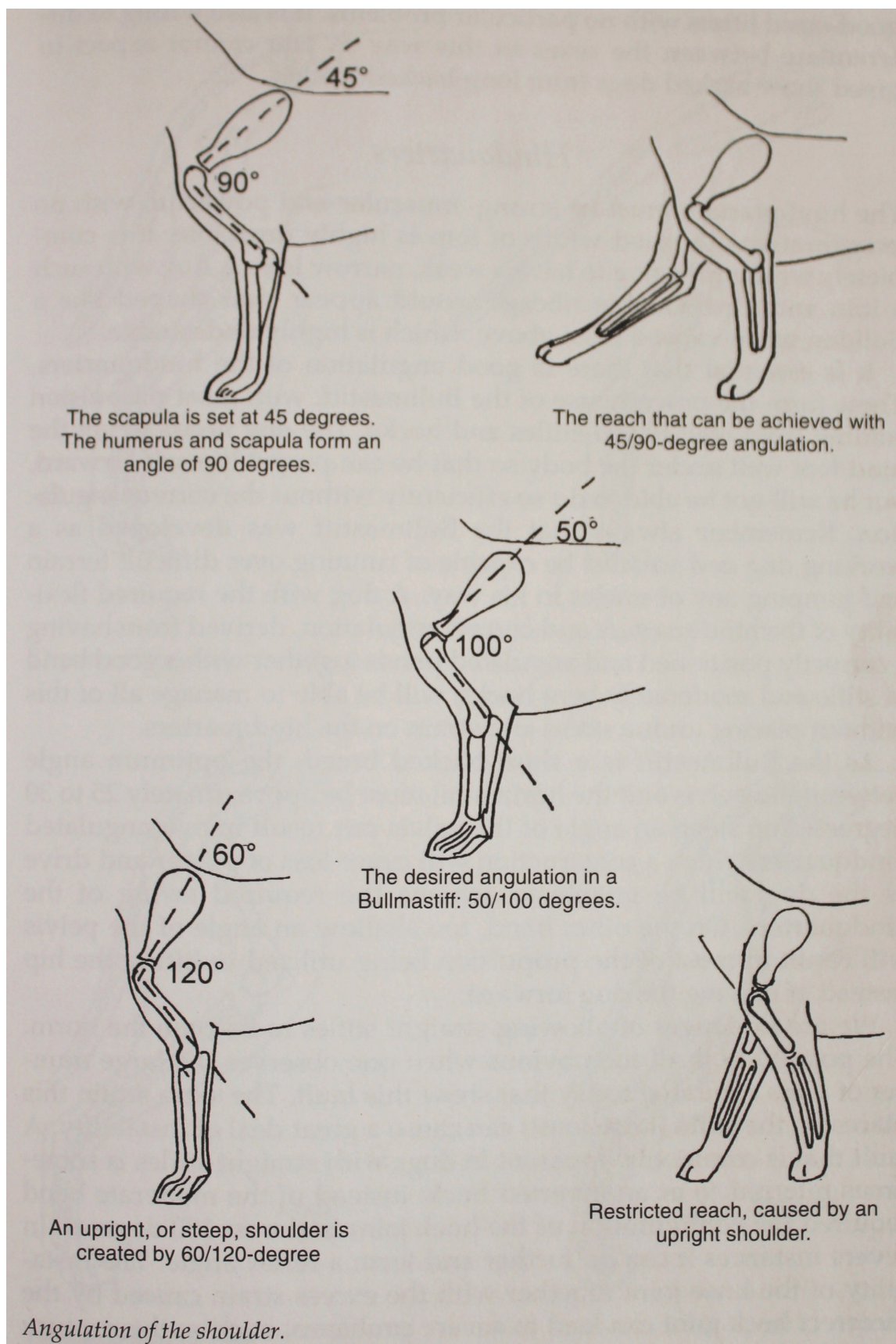
Skuldrene skal være godt vinklet for å gi hunden mer bevegelse. Godt vinklede skuldre, samt tilstrekkelig lengde på overarm muliggjør bedre steglengde og gir friere og lettere forbensbevegelser. Steile skuldre ødelegger hundens utseende og gir ikke god nok bevegelse.

Problemområder å merke seg:

- * for kort overarm og for steil skulder
- * for langt overarm og overvinklet skulder (mastiff, dogue de bordeaux)
- * for steil overarm samtidig med steil, fremskutt skulder (bulldog)

Skulderblad (skapula) som er godt plassert ved mankehøyde gjenspeiler mye av hundens egenskaper for å hoppe på, og holde en mann nede i bakken.

(humerus = overarmsben)

Kilde: Bullmastiffs av Alan and Mave Rostron

Mellomhånd: Rett og sterk.

Poter: Godt hvelvede kattepoter, runde tær. Harde tredeputer. Mørke klør ønskelig.

Kropp: Kompakt.

Det er ikke ønskelig med overflødige hudfolder på selve kroppen.

Rygg: Kort og rett, men ikke så kort at det hindrer hundens bevegelser.

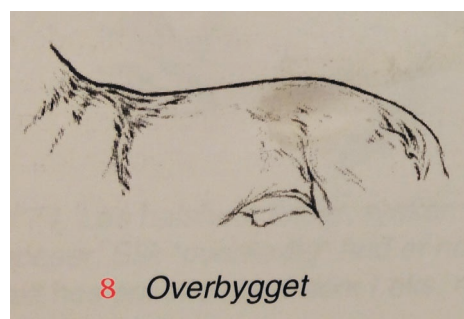
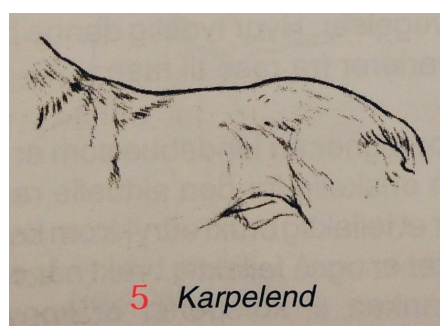
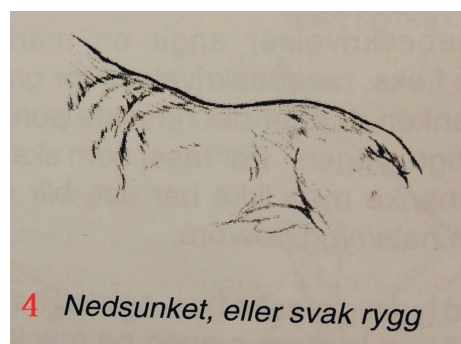
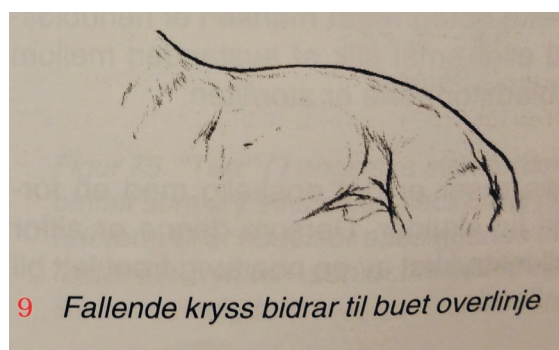
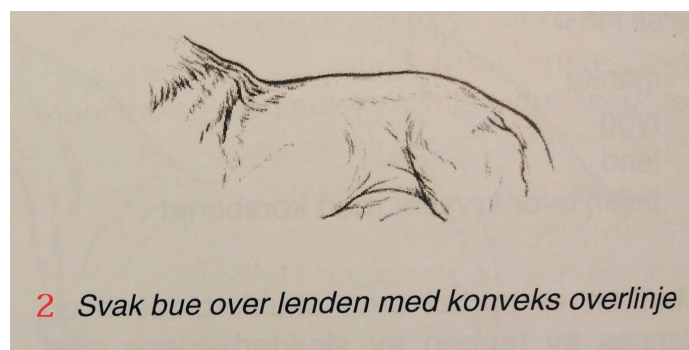
Størsteparten av rygg lengden bør være ved brystkassen. Korte flanker bidrar til god stabilitet.

En rett, sterk rygg muliggjør frie bevegelser for både for- og bakpart.

Karperrygg er ofte kortere og muliggjør ikke like bra steglengde.

Nedsenket rygg tyder på svak rygg, samt at det ser ubehagelig ut.

*Eksempler på overlinjer;
de to første er ønsket,
resten uønsket*

Lend: Bred og muskuløs med dype flanker.

Spiller inn mht brystkassens utforming (buede ribben) og bekken/lår

Et bredt og dypt lend gir balanse til kroppens konstruksjon. Kraftig opptrukket buklinje (bokseraktig) og et langt lend er ikke ønskede egenskaper. Lendet skal være muskuløst.

Et for steilt hofteben gjør at baklemmene plasseres for langt under kroppen slik at de får for mye vekt på seg. Svakt fallene hofteben gir riktig plassering også for halen.

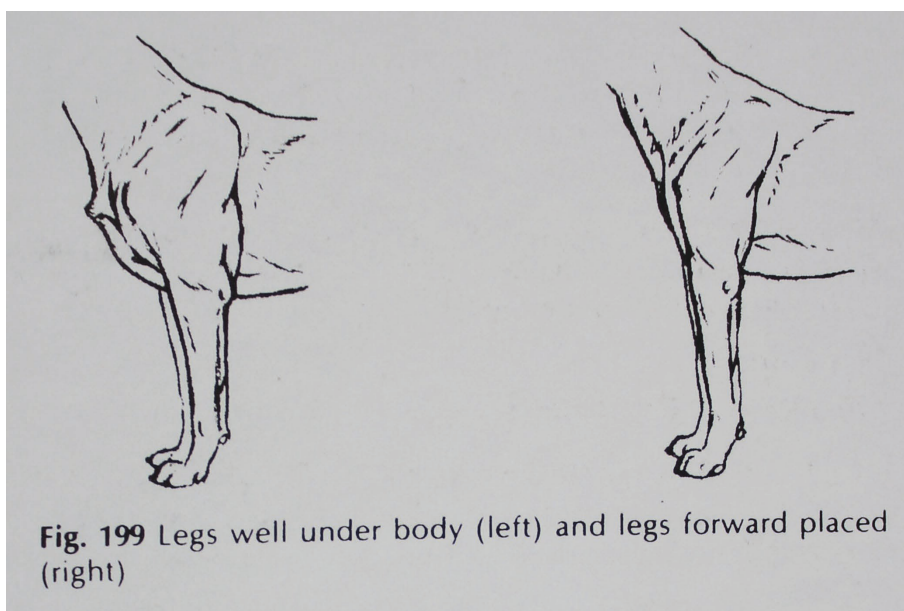
Bryst: Bredt og dypt, plassert godt nede mellom forbena.

Disse egenskapene former en romslig "kasse", som beskytter hjerte og lunger. Lungene får tilstrekkelig med plass til å utvide seg og dermed mer kapasitet. Slik får hjertet tilført tilstrekkelig oksygenrikt blod, som hunden behøver for plutselige energiutbrudd og fysisk aktivitet. Brystkassen skal være godt utviklet med godt hvelvede ribben.

Rasen mister sitt preg hvis brystet er smalt og grunnt med flate ribben.

Dypt bryst (riktig):

Skulder/overarm: riktig og feil:

Kilde: CANINE terminology av Harold R. Spira

Hale: Høyt ansatt, kraftig ved roten og avsmalnende. Rekker til haseleddet, bæres rett eller buet.

Baklemmer - Helhetsinntrykk: Kraftige og muskuløse.

Underlår: Velutviklede, gir inntrykk av kraft og aktivitet uten å være klumpete

Rasen trenger en god bakpart for et godt fraspark (opprinnelig funksjon).

Disse egenskaper muliggjør bevegelser med kraftig framdrift.

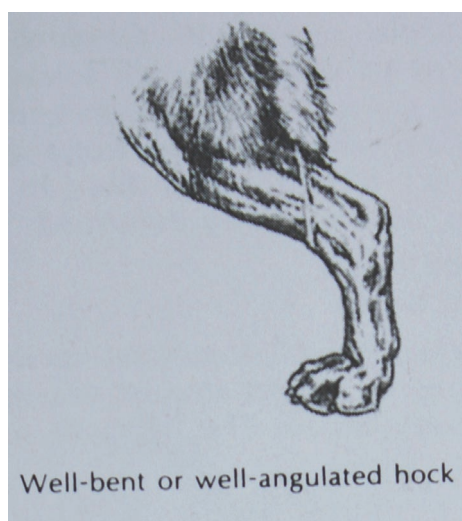
Lårmuskulaturen skal være godt utviklet. Hundens baklem skal være moderat vinklet med riktig beinlengder.

Haser: Moderat vinklede

Ikke overvinklet - noe som bringer hunden ut av balanse og ikke gir nok styrke i frasparket.

Med en steil hase mister hunden kraften i frasparket.

Velvinklet hase – overvinklet hase – steil hase:

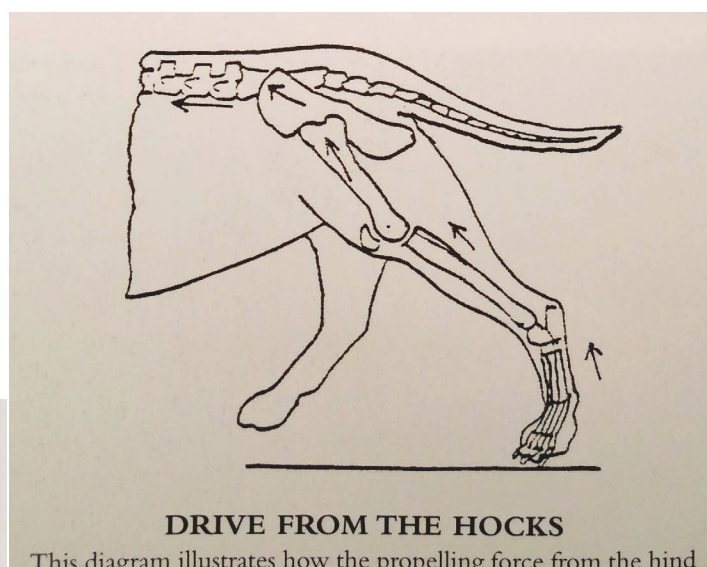
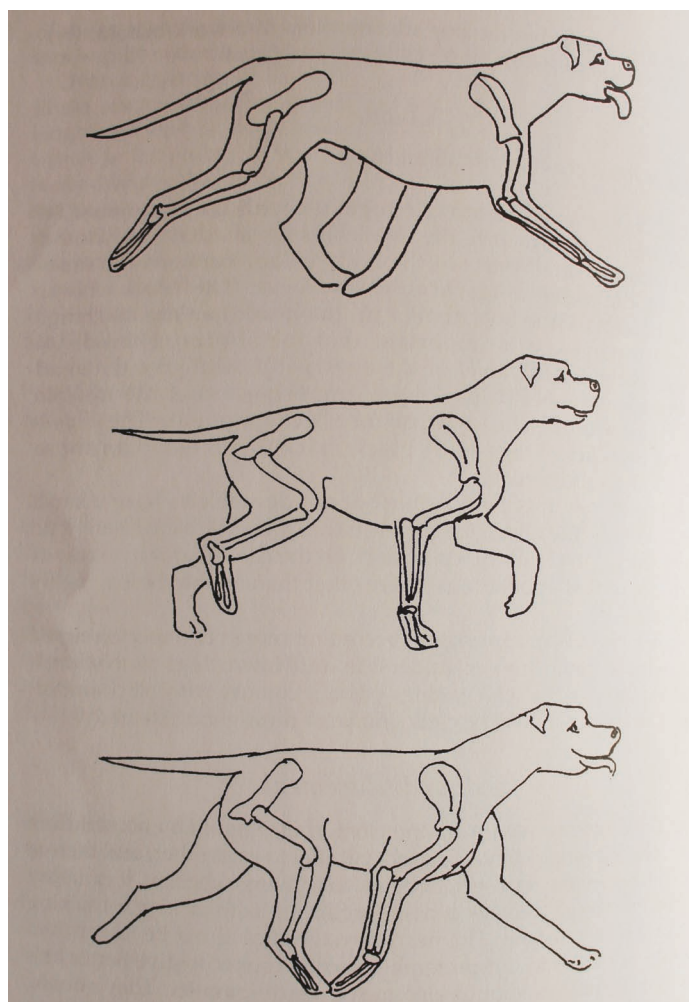

Kilde: CANINE terminology av Harold R. Spira

Bevegelser: Gir inntrykk av kraft og målbevissthet...

Igjen viktig mht opprinnelig funksjon. Hunden skal bære seg selv under bevegelse. Bevegelesene skal være verken tunge eller trippende (korte steg). Kraften skal komme bakfra og forflyttes fremover.

Gode bevegelser er ikke bare et resultat av godt eksteriør. Det er en kombinasjon av koordinering, balanse og anatomisk sunnhet. Jo større og tyngre raser desto viktigere er balanse.

Kilde: The Bullmastiff – A breeder's Guide av Colonel David Hancock

Gode bevegelser stammer fra en korrekt balanse mellom styrken framme og bak.

Gode bevegelser kan oppnås bare når hase og kneledd bøyes i tilstrekkelig grad til å bringe bakbena godt innunder kroppen. Evnen til å forlenge steget med kraft er avledet fra et velutviklet underlår og riktig vinkel på bekkenet.

Fra sin opprinnelige funksjon så er bullmastiffen en galopperende hund. Den skal innhente en tyv, legge han i bakken og holde han der. For å kunne utføre disse bevegelsene må det være en viss bredde på manken mellom de to skapula som opprettholdes selv når hunden bøyer hodet mot bakken.

Kilde: Bullmastiffs - av Alan and Mave Rostron

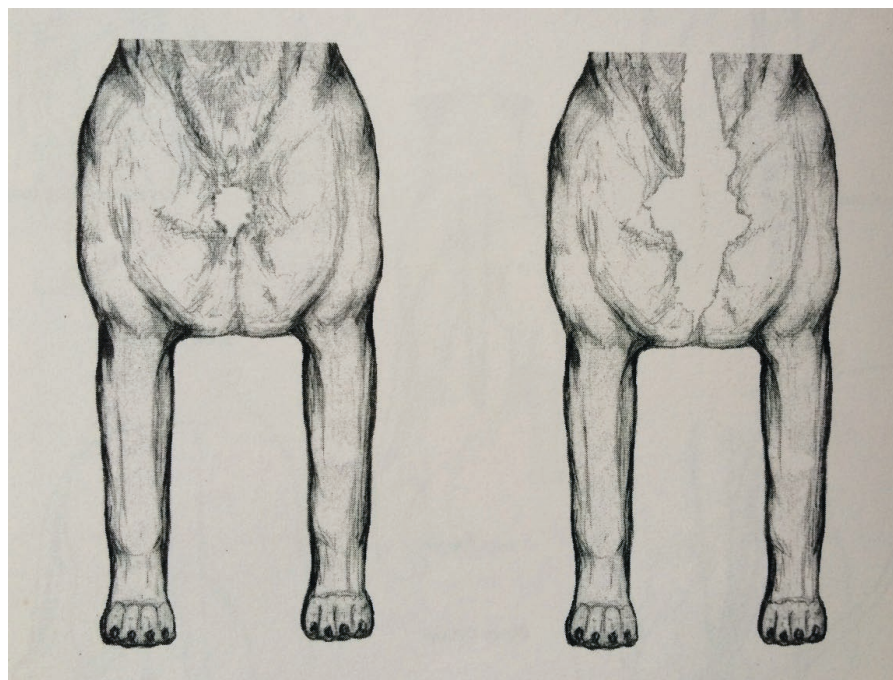
Farge: Alle nyanser av tigret, fawn eller rød. Ren og klar farge. Liten hvit brystfleck tillatt. Ytterligere hvite tegninger uønsket. Sort maske vesentlig, blir gradvis lysere mot øynene. **Mørke tegninger rundt øynene bidrar til uttrykket.**

Farge har ikke betydning for helse (som kommer først) men rasen skal likevel beholde sine karakteristiske trekk.

"Ren og klar" betyr en farge over hele kroppen. Det er uønsket med to-farget kropp (som regel røde hunder med lys front og underside).

Hvite markeringer gjorde at hunden var lettere å oppdage for krypskyttere. Det er mange bullmastiffer som nå har for mye hvitt i brystet/på undersiden av halsen. Dette er dominant i avl (og vanskelig å bli kvitt igjen) og vi bør være obs på dette.

Akseptabelt med hvitt - og for mye hvitt:

Kilde:
The Illustrated standard of the Bullmastiff

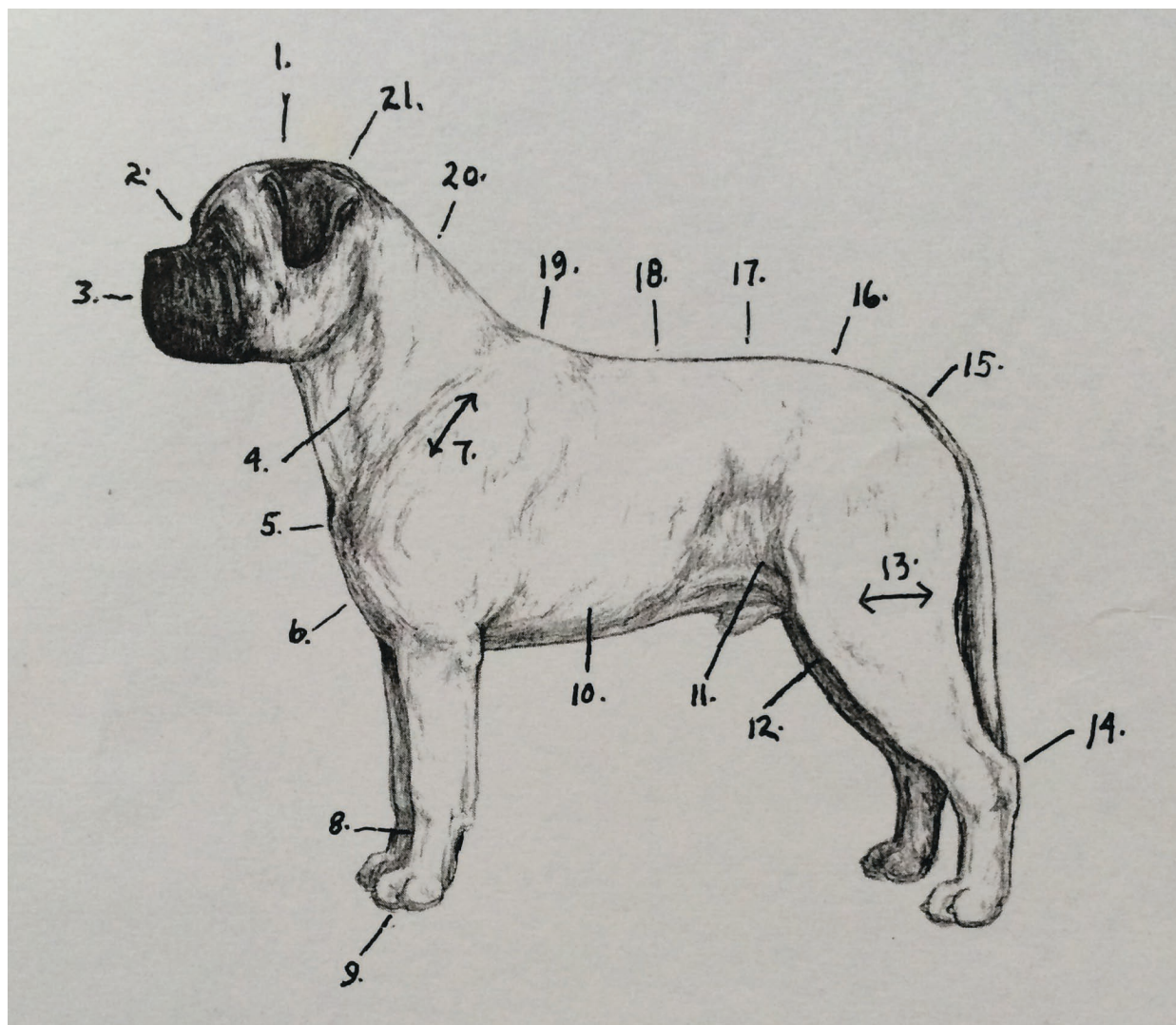
Størrelse og vekt:

Mankehøyde: Hannhunder: 64– 69 cm. Tisper: 61 – 66 cm.

Vekt: Hannhunder: 50 – 59 kg. Tisper: 41 – 50 kg.

"Jo mer jo bedre " gjelder ikke for vår rase!

Hundens anatomiske terminologi:

1. Skalle (skull)
2. Stop (stop)
3. Snute (muzzle)
4. Hals (neck)
5. Brystben (sternum)
6. Forbryst (brisket)
7. Skulder (shoulder)
8. Mellomhånd (pasterns)
9. Poter (feet)
10. Ribben/brystkasse (ribs)
11. Flanke (flank)
12. Kne (stifle)
13. Overlår (upper thigh)
14. Hase (hock)
15. Hale (tail)
16. Kryss (croup)
17. Lend (loin)
18. Rygg (back)
19. Manke (withers)
20. Nakke (neck)
21. Ører (ears)

Kilde:

The Illustrated standard of the Bullmastiff

Rygg, lend, kryss ovenfra - korrekt og smal bak:

Oppsummering

Selv om bullmastiff har sin rasestandard, så er det alltid til en viss grad plass for tolkning og personlige preferanser. Vi snakker om "type" og i det ligger det at når man ser en bullmastiff så skal man ikke være i tvil at det er nettopp denne rasen. Det skal ikke ligne for mye på sine to opphavsraser engelsk bulldog og engelsk mastiff, og heller ikke på en cane corso eller presa canario. Bullmastiffen er fast og muskuløs, men ikke overlesset av muskler. Den skal gi et kvadratisk inntrykk i motsetning til bulldogen som er lavstilt og mastiffen som har lengre kropp.

Ser man på punktene under så ser man at "overtyping" kan kobles til helseproblem.

Fokusere på begrepet "overtyping" på utstilling og i avlen

- Snutelengde; kort men ikke kortere enn 1/3 av hele hodet. For kort snute kan gi pusteproblem.
- Rynker; kun når oppmerksom (ikke "jo mer jo bedre!"). I dype rynker blir det lite lufttilgang og dermed ansamling av bakterier som kan gi hudproblem.
- Overflødig hud ellers på kroppen (folder på manke, rygg og overflødig halshud)
- Hold (fedme). Ikke sundt for blant annet skjelettet og sener/ligamenter.
- Størrelse (høyde, vekt). Rasen vår må ikke utvikle seg til en gigangtrase.
- Beinlengde (særlig frambein/mellomhånd). Vekten på framparten er stor nok!
- Rygglengde (kort og kvadratisk). Lendepartiet blir svakt hvis det er for langt.
- Overvinkling (særlig bak). Påvirker balanse og styrke i frasparket.
- Steilhet (foran og bak). Balansepunkt forrykkes og bevegelsene ineffektive. Kan føre til kneska-der bak.
- "Bulldog"-front; fremskutt skulder overlesset av muskler

Beholde den sunne arbeidshunden

- Aktiv
- Kraftfull
- Kvadratisk

Gemytt

- Alert
- Åpen
- Trygg

KILDER:

- 1) Bullmastiff rasestandard: <http://web2.nkk.no/filestore/Rasestandard/Bullmastiff-FCI-157.pdf>
- 2) BSI: <http://web2.nkk.no/filestore/Helse/BSI-BreedSpecificInstructions.pdf>
- 3) The Illustrated standard of the Bullmastiff (ABA, USA)
- 4) Heftet "Anatomi og bevegelser" (dommerelevkompendium) produsert av NKK
- 5) Bok: CANINE terminology av Harold R. Spira
- 6) Bok: The Bullmastiff – A breeder's Guide av Colonel David Hancock
- 7) Bok: Bullmastiffs av Alan and Mave Rostron. An owner's companion.